

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/547/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112223477
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1112223477.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: N. L., nar. XX.XX.XXXX, štátny občan Slovenskej republiky a Českej republiky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov: matky - L.. O. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. XXXX, XXX XX G. - C., Česká republika, štátna občianka Českej republiky, zast. JUDr. Barbara Holíková, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Lamačská cesta 3, 841 04 Bratislava, a otca - P. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XX/XXX, XXX XX F., štátny občan Slovenskej republiky, za účasti: Krajská prokuratúra Bratislava, so sídlom Vajnorská 47, 812 56 Bratislava, o návrhu matky na udelenie súhlasu s vystaňovaním maloletého do cudziny, o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností a o uložení poriadkovej pokuty, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 27.09.2013, č.k. 3P/57/2012-1277, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 27.09.2013, č.k. 3P/57/2012-1277 uložil otcovi maloletého povinnosť zaplatiť poriadkovú pokutu vo výške XXX,- eur v lehote do 15 dní od právoplatnosti napadnutého uznesenia, a to na účet Okresného súdu Bratislava I.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil § 53 ods. 1, 2, 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 30.06.2016 (ďalej len „O.s.p.“), a vecne tým, že otec maloletého na pojednávaní dňa 27.09.2013 rušil priebeh pojednávania, tým, že nerešpektoval súd a hovoril svojvoľne. Aj napriek upozorneniu súdu opakovane narúšal dôstojnosť a priebeh pojednávania, v dôsledku čoho bol uznesením súdu prvej inštancie upozornený, aby sa správal v pojednávacej miestnosti dôstojne s tým, že pri ďalšom porušení tejto povinnosti mu bude uložená poriadková pokuta. Otec maloletého neustále pokračoval v nedôstojnom konaní a súdu sťažoval jeho výsluch, z uvedených dôvodov súd prerušil konanie na 10 minút, následne pokračoval a apeloval na otca, aby nenarušoval dôstojný priebeh pojednávania. Z dôvodu, že otec maloletého po tom, čo súd nariadil termín výsluchu dieťaťa uviedol, že sudkyňa je skorumpovaná, súd prvej inštancie pristúpil aj k uloženiu opatrenia v zmysle § 54 O.s.p. a vykázal otca z pojednávacej miestnosti.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého navrhujúc, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil. Súdu prvej inštancie vytkol, že jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Mal za to, že jeho konanie na pojednávaní dňa 27.09.2013 nebolo možné klasifikovať ako konanie narúšajúce dôstojný priebeh pojednávania, resp. konanie hrubo sťažujúce postup v súdnom konaní. Bol toho názoru, že výklad hrubého sťaženia postupu konania v zmysle § 53 O.s.p. je vecou posúdenia individuálneho prípadu, kedy je nevyhnutné brať do úvahy nielen konanie, úkon alebo iné správanie účastníka, ale aj to,

či takou skutočnosťou došlo k poruche v postupe konajúceho súdu, ktorá má za následok neurobenie relevantného úkonu, prípadne nerozhodnutie vecí. V danom prípade, však súd prvej inštancie ešte pred pojednávaním dňa 27.09.2013 rozhodol o zamietnutí jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (uznesením zo dňa 27.09.2013, č.k. 3P/57/2012-1224), namiesto toho, aby sa dôkladne oboznámil s predloženými dôkazmi a argumentáciou na predmetnom pojednávaní a pohotovo zareagoval tak, že prehodnotí svoje rozhodnutie o zamietnutí jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Ďalej uviedol, že svojimi nerozvážnymi a neuvedomelými výrokmi, ktoré súd považoval za nevhodné, nijakým spôsobom nesťažil postup súdneho konania, nakoľko všetky úkony, ktoré mali byť na pojednávaní vykonané, boli vykonané. Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie pre neuvedenie dostatku právne významných dôvodov na uloženie poriadkovej pokuty označil za nepreskúmateľné a arbitrárne.

4. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok v znení účinnom od 01.07.2016 (ďalej len „C.m.p.“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 219 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení účinnom od 01.07.2016 (ďalej len „C.s.p.“), a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

5. Podľa § 395 ods. 1 C.m.p., ak § 396 C.m.p. neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa ust. § 395 ods. 2 C.m.p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Podľa ust. § 2 ods. 1 C.m.p., na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 53 ods. 1 O.s.p., tomu, kto marí uplatnenie základného práva iného účastníka konania alebo kto hrubo sťažuje postup konania tým, že v súdom určenej lehote neurobí súdom uložený úkon alebo nesplní jemu súdom uloženú povinnosť a svoju nečinnosť v konaní neospravedlní včas a vážnymi dôvodmi, alebo sa neustanoví na súd, hoci naň bol riadne a včas predvolaný a svoju neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami, alebo kto neposlúchne príkaz súdu, alebo kto ruší poriadok, alebo kto urobí hrubo urážlivé podanie, súd môže uložiť uznesením poriadkovú pokutu až do výšky 820 eur.

10. Podľa § 41 ods. 3 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR o spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy, Špecializovaný trestný súd a vojenské sudy v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška Ministerstva spravodlivosti SR o spravovacom a kancelárskom poriadku“), klásť otázky a vyjadrovať sa možno len so súhlasom alebo na pokyn predsedu senátu.

11. Podľa § 41 ods. 6 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR o spravovacom a kancelárskom poriadku, osoby prítomné v pojednávacej miestnosti sa zdržia všetkého, čo by mohlo narušiť dôstojný a plynulý priebeh súdneho pojednávania, vrátane prejavovania súhlasu alebo nesúhlasu s priebehom súdneho pojednávania, výpovedami osôb a s vyhlásenými rozhodnutiami, ak k vysloveniu názoru neboli vyzvaní predsedom senátu.

12. Ako prvoradá odvolací súd konštatuje, že konanie vo veci začalo za účinnosti procesnoprávneho predpisu, ktorý bol v čase rozhodovania odvolacieho súdu zrušený. Týmto predpisom bol zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, účinný do 30.06.2016, zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorý svoju účinnosť nadobudol dňa 01.07.2016. Procesné ustanovenia v konaniach v niektorých rodinnoprávných veciach (akým je i predmetné konanie) boli však upravené zákonom č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku, ktorý nadobudol účinnosť taktiež dňa 01.07.2016. Z uvedeného dôvodu odvolací súd skúmal časovú koexistenciu skoršej právnej úpravy (zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku) a novej právnej úpravy (zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku). V tejto súvislosti konštatuje, že procesné právo na rozdiel od hmotného práva v prípade stretu novej a starej právnej úpravy je charakterizované princípom okamžitej aplikability

nových procesnoprávných noriem na všetky konania prebiehajúce na súde a začaté podľa doterajších (zrušených) predpisov. Navyiac princíp okamžitej aplikability procesných noriem je komplementárny s osobitným pravidlom v podobe zachovania účinkov procesných úkonov vykonaných v „živých“ konaniach podľa zrušenej právnej úpravy, nazývaný aj ako princíp justifikácie účinkov procesných úkonov. Obsahom tohto princípu je skutočnosť, že procesné úkony subjektov súdneho konania vykonané počas platnosti a účinnosti skoršieho právneho predpisu sa vo sfére svojich účinkov prejavujú s relevanciou pre konanie samostatné aj počas účinnosti nového procesného predpisu.

13. Vzhľadom na zakotvenie uvedených princípov do samotného paragrafového znenia C.m.p. (§ 395 ods. 1, 2 C.m.p.), odvolací súd uvádzal namiesto pojmu „súd prvého stupňa“ použitého v rozhodnutí súdu prvej inštancie a i v následných podaniach účastníkov, pojem „súd prvej inštancie“, ktorý bol zavedený Civilným mimosporovým poriadkom a Civilným sporovým poriadkom. V zmysle princípu justifikácie účinkov procesných úkonov, postupoval odvolací súd aj pri prejednávaní odvolacích námietok otca maloletého tak, že ich posudzoval podľa právneho predpisu účinného do 30.06.2016, t.j. podľa Občianskeho súdneho poriadku. V jeho intenciách bolo možné poriadkovú pokutu uložiť len po splnení určitých zákonných dôvodov uvedených v ust. § 53 O.s.p. Prvým z nich bolo marenie uplatnenia základného práva iného účastníka konania. Pod uvedeným bolo potrebné rozumieť ukladanie poriadkových pokút vo veciach, v ktorých účastník, iný subjekt konania alebo aj tretie osoby svojím postupom, nečinnosťou alebo opomenutím zasahovali do základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov zaručené čl. 48 ods. 2 < Ústavy SR. Ďalším zákonným predpokladom na uloženie poriadkovej pokuty bol záver o hrubom sťažení postupu konania (správne súdu) exemplifikatívne uvedenými správaniami účastníkov alebo iných subjektov súdneho konania; mohlo ísť o neustanovenie sa na súd, ktoré samo osebe nemôže zakladať zodpovednosť účastníka alebo inej osoby, ale muselo ísť o také neustanovenie sa na súd, ktoré bolo bezdôvodné alebo bez primeraného, súdom uznaného dôvodu; neposlúchnutie príkazu súdu, ktorý bol v súlade s účelom konania a potrebou riadne pripraviť prejednanie a rozhodnutie veci; rušenie poriadku pri akomkoľvek úkone súdu vo veci samej, najmä pri pojednávaní, ale aj pri konaní súdu, ktoré nie je pojednávaním.

14. V zmysle uvedeného v danej veci postupoval aj súd prvej inštancie, keď mal v prebiehajúcom konaní za to, že otec svojím konaním opakovane narúšal dôstojný priebeh súdneho pojednávania zo dňa 27.09.2013. Odvolacie námietky otca, že svojimi nerozvážnymi výrokmi nijakým spôsobom nesťažil postup konania, odvolací súd po preskúmaní veci, vyhodnotil za nedôvodné. Z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 27.09.2013 (por. č. I. 1228 - 1236 spisu) totiž vyplynulo, že otec sa počas pojednávania vyjadroval svojvoľne, bez výzvy súdu s tým, že bol upozornený, aby rešpektoval vedenie pojednávania súdom a nevyjadroval sa mimo udeleného slova. Vzhľadom na skutočnosť, že otec opätovne pokračoval vo svojom prejave počas prednesu súdu, resp. počas vyjadrenia svojho právneho zástupcu, súd prvej inštancie vyhlásil uznesenie, ktorým upozornil otca na dôstojné správanie sa v pojednávacej miestnosti. Napriek upozorneniu otec opätovne napádal súd, posmešne polemizoval nad rozhodnutím, na otázky súdu odpovedal ironicky. Následne súd prvej inštancie prerušil pojednávanie na 10 minút a po prerušení pojednávania pokračoval s apelovaním na otca o nenarúšaní dôstojného priebehu pojednávania. Z obsahu zápisnice o pojednávaní je nesporné, že otec nerešpektoval upozornenia a výzvy súdu a po nariadení termínu výsluchu dieťaťa, označil sudkyňa za skorumpovanú. Následne súd prvej inštancie pristúpil k uloženiu poriadkových opatrení otcovi, v zmysle § 53 O.s.p. mu uložil poriadkovú pokutu a v zmysle § 54 O.s.p. ho vykázal z pojednávanej miestnosti a pojednávanie odročil za účelom uskutočnenia výsluchu maloletého a zváženia návrhu otca na vykonanie znaleckého posudku. S prihliadnutím na uvedené, odvolací súd má za to, že otec na pojednávaní konal v rozpore s ustanoveniami § 39 a nasl. Vyhlášky MS SR o spravovacom a kancelárskom poriadku o dôstojnosti súdneho pojednávania, konkrétne s jeho ustanovením § 41 ods. 3, keď sa na ňom vyjadroval bez pokynu resp. súhlasu súdu, ako aj v rozpore s jeho ustanovením § 41 ods. 6, keď slovné vyjadril nesúhlas s ďalším priebehom súdneho pojednávania a to s výsluchom maloletého. Možno preto uzavrieť, že otec maloletého bezpochyby sťažil postup súdu a preto súd prvej inštancie správne pristúpil k uloženiu mu poriadkovej pokuty, ako procesného inštitútu na vynucovanie a upevňovanie autority súdu všade tam, kde by mohla byť neprípustnými zásahmi ohrozená, a aby súd mohol pomocou tohto opatrenia zabezpečiť dôstojný a nerušený priebeh konania, a tým aj rýchlu a účinnú ochranu občianskych práv. V tejto konkrétnej veci nemožno ponechať bez povšimnutia ani snahu súdu prvej inštancie počas predmetného pojednávania výchovne pôsobiť na otca maloletého tým, že súd prvej inštancie najskôr uznesením upozornil otca na možnosť uloženia poriadkovej pokuty, potom uznesením prerušil konanie s apeláciou na otca, ktorý aj napriek uvedenému pokračoval v narúšaní ďalšieho priebehu pojednávania,

v čom sa podľa názoru odvolacieho súdu odzrkadlila jeho rozsiahla miera hrubosti sťaženia postupu konania.

15. Pokiaľ ide o argument otca, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné a arbitrárne, odvolací súd udáva, že povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako aj právnej otázky rozhodnutia, avšak len tej, ktorá je pre rozhodnutie vo veci rozhodujúca, nevyhnutná. Z hľadiska zákonnej požiadavky na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, však nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo. Vychádzajúc z obsahu odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolací súd dospel k záveru, že odvolaním napadnuté rozhodnutie uvedeným požiadavkám vyhovuje.

16. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 2 ods. 1 C.m.p. v spojení s ust. § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).